

عنوان مقاله:

مقایسه تاب آوری آوری و تحریک پذیری با تحمل ناکامی در مادران دارای کودک اوتیسم و عادی در شهر شیراز

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم تربیتی، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فرناز گورکانی - کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

محبوبه چین آوه - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

مریم عبدالمهی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش مقایسه تاب آوری و تحریک پذیری با تحمل ناکامی در مادران دارای کودک اوتیسم و عادی بود. بدین اساس تعداد ۶۰ مادر که از این میان ۳۰ نفر دارای کودک اوتیسم و ۳۰ نفر دارای کودک عادی بودند به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و از آنها پرسشنامه های تاب آوری کاتر و دیدسون (۲۰۰۳)، مقیاس تحریک پذیری باس و پلومن (۱۹۸۴) و مقیاس تحمل اکامی هرینگتن (۲۰۰۵) (به عمل آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی که شامل میانگین و انحراف معیار و برای فرضیه های پژوهش از آمار استنباطی که شامل تحلیل واریانس یک متغیره و چند متغیره بود، استفاده شد. نتایج نشان داد بین تاب آوری در بین مادران دارای کودکان اوتیسم و عادی تفاوت معناداری وجود دارد و این میزان در بین مادران دارای کودکان عادی بیشتر است، همچنین تحریک پذیری و ابعاد آن (اضطراب، خشم، تهییج پذیری) در بین مادران دارای کودک اوتیسم و عادی تفاوت معناداری وجود دارد و این میزان در بین مادران دارای کودک اوتیسم بیشتر است. همچنین نتایج نشان داد بین تحمل ناکامی و ابعاد آن در بین مادران دارای کودکان عادی و اوتیسم تفاوت معناداری وجود دارد و تحمل ناکامی و ابعاد آن (ناراحتی، عدم تحمل اهداف پیشرفت، عدم تحمل پیشرفت و شایستگی) در مادران دارای اوتیسم کمتر می باشد

کلمات کلیدی:

تاب آوری، تحریک پذیری، تحمل ناکامی، مادر دارای کودک اوتیسم، مادر دارای کودک عادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693116>

